

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 377 / 29 maja 2016 ISSN 2080-0010
IX Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 8, 41–43

Po poświęceniu świątyni Salomon tak się modlił: «Cudzoziemca, który nie jest z Twego ludu, Izraela, a jednak przyjdzie z dalekiego kraju przez wzgląd na Twe imię – bo będzie słycać o Twoim wielkim imieniu i o Twej mocnej ręce, i wyciągniętym ramieniu – gdy przyjdzie i będzie się modlić w tej świątyni, Ty w niebie, miejscu Twego przebywania, wysłuchaj i uczyni to wszystko, o co ten cudzoziemiec będzie do Ciebie wołać. Niech wszystkie narody ziemi poznają Twe imię, by przejąc się bojaźnią wobec Ciebie za przykładem Twego ludu, Izraela. Niech też wiedzą, że Twoje imię zostało wezwane nad tą świątynią, którą zbudowałem».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 117, 1b–2

Całemu światu głoście Ewangelię
lub
Alleluja

Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wysławiajcie Go, wszystkie ludy,
bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki.

DRUGIE CZYTANIE

Ga 1, 1–2. 6–10

Paweł, apostoł nie z ludzkiego ustanowienia czy zlecenia, lecz z ustanowienia Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który Go wskrzesił z martwych, oraz wszyscy bracia, którzy są ze mną – do Kościołów Galacji: Nadziwić się nie mogę, że od Tego, który was łaską Chrystusa powołał, tak szybko chcecie przejść do innej Ewangelii. Innej jednak Ewangelii nie ma: są tylko jacyś ludzie, którzy sięją wśród was zamęt i którzy chcieliby przekreślić Ewangelię Chrystusową. Ale gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosił – niech będzie przeklęty! Już to przedtem powiedzieliśmy, a teraz jeszcze mówię: Gdyby wam ktoś głosił Ewangelię różną od tej, którą od nas otrzymaliście – niech będzie przeklęty! A zatem teraz: czy zabiegam o względy ludzi, czy raczej Boga? Czy ludziom staram się przypodobać? Gdybym jeszcze ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 3, 16

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

EWANGELIA

Łk 7, 1–10

Gdy Jezus dokończył wszystkich swoich mów do słuchającego Go ludu, wszedł do Kafarnaum. Sługa pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorował i bliski był śmierci. Skoro setnik posłyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszyzną żydowską z prośbą, żeby przyszedł i uzdrowił mu sługę. Ci zjawili się u Jezusa i prosili Go usilnie: «Godzien jest, żebyś mu to wyświadczył – mówili – miłuje bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę». Jezus przeto zdążył z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał do Niego przyjaciół ze słowami: «Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abys wszedł pod dach mój. I dlatego ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: „Idź!” – a idzie; drugiemu: „Przyjdź!” – a przychodzi; a mojemu słudze: „Zrób to!” – a robi». Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się nad nim, i zwróciwszy się do tłumu, który szedł za Nim, rzekł: «Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu». A gdy wysłańcy wrócili do domu, zastali sługę zdrowego.

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

Dzisiejsza Ewangelia przedstawia nam opis cudu Jezusa. Uzdrawienie sługi poprzedza wiara proszącego o nie setnika. Charakterystyczne jest, że najpierw pojawiła się wiara w Jezusa i Jego Słowo, a dopiero później nastąpił cud.

Kiedy głębiej wczytamy się w Pismo Święte, zauważymy, że cuda zawsze łączy się z wiarą. Bogu bowiem, który objawia się przez słowa i czyny, czyli cudowne znaki, człowiek winien jest okazać posłuszeństwo wiary (por. Rz 1, 5; 16, 26; 2 Kor 10, 5–6). Jednak, by móc okazać taką wiarę, trzeba mieć łaskę Bożą. Wiara bowiem w ostatecznej swej postaci jest łaską. I stąd, jak mówimy, może ona czynić cuda. A ściślej mówiąc, to Pan Bóg, dzięki naszej wierze, może czynić różne cuda. Dlatego właśnie cuda, jako znaki objawiającego się Boga, łączyły się w obydwu Testamentach z wiarą. Prowadziły do niej, rozbudzały ją, umacniały, ale również zakładały wiarę i potrzebowały jej ze strony człowieka.

Pamiętamy, że tłumy otaczające Jezusa nieraz podziwiałały materialny aspekt cudu, ale nie dochodziły do wiary w Niego jako Zbawiciela. Przeciwnie zaś uczniowie, w cudach swego Nauczyciela widzieli znaki objawiającej się chwały Mesjasza i uwierzyli w Niego. Inni zaś zatwardzili się w niewierze i chcieli Go zabić.

Cuda nie zwalniają człowieka od decyzji wiary, ale stanowią wezwanie i inspirację, które domagają się odpowiedzi i decyzji. A zatem podejmijmy ją podobnie jak ewangeliczny setnik, a doświadczymy Bożej łaski także w naszym życiu.

ks. dr Michał Dubicki

POBOŻNY EGOISTA

Z pamiętnika katolika ...

Tekst: **Maria Paszyńska**

Ostatnio sięgnęłam po raz nie-wiadomo-który (tak, tak jest to jedna z tych lektur, do której na różnych etapach życia warto jest powracać) po książkę węgierskiego jezuitę Franza Jalicsa pt. *Rekolekcje kontemplatywne*. Sam autor mówi, że do napisania tej książki zainspirowali go ludzie i historie ich dróg do Boga. „Spotkania z ludźmi w czasie ponad trzydziestu pięciu lat mojej działalności duszpasterskiej doprowadziły mnie do przekonania, że w głębi duszy za najróżniejszymi rodzajami życia kryje się poszukiwanie Boga i że ludzie właśnie na podstawie tego poszukiwania kształtują swoje życie”. W zasadzie to zdanie idealnie oddaje treść tej książki, której głównym tematem jest „prosta droga, wyróżniona przez bezpośredniość relacji do Boga, nazywana kontemplacją”.

Ale nie o kontemplacji będzie dziś mowa, lecz o swoistym przeistoczeniu, przeobrażeniu egocentryzmu w teocentryzm. Brzmi zachęcająco?

„Zasadnicza struktura egocentryzmu” – pisze o. Jalics – „polega na tym, że nikogo nie uznaje się jako osoby. Człowiek egocentryczny postrzega siebie jako jedyne obdarzonego godnością osoby. Inni jawią się jako przedmioty (...)”. Relacja człowieka do Boga jest stosunkiem wzajemnym, tzn. wymaga tego byśmy byli ukierunkowani na boże „Ty”, a nie wyłącznie na swoje „ja”. Tylko wtedy „żądza posiadania przerodzi się w umiejętność obdarowywania, oddania siebie Bogu; żądza władzy – postawę służby (w relacji do Boga: nabożeństwo), a żądza chwały w szacunek (w relacji do Boga: wielbienie, adorację)”.

Człowiek XXI wieku ma ogromny problem z walką z egocentryzmem. Zewsząd bombardowani jesteśmy hasłami o tym, że to my jesteśmy najważniejsi, nasze plany, nasze wizje, nasze szczęście, nasze potrzeby. Inni się nie liczą. My jesteśmy i powinniśmy być, zdaniem świata, w centrum uwagi swojej i innych.

I tu przechodzimy do pobożnego egoisty. W pierwszej chwili, gdy mój wzrok padł na zestawienie słów, które dziś posłużyły za tytuł felietonu pomyślałam, że... mi się przewidywało. Gdy zaś zaczęłam czytać się w tekst ojca Jalicsa postanowiłam zapamiętać sobie to sformułowanie do końca życia, ku przestrodze. Łatwo stać się pobożnym egoistą, bardzo, bardzo łatwo. Nic prostszego jak stworzyć sobie uproszczone wyobrażenie o Bogu, który przecież chce dla nas dobrze, więc niech tak czyni. Będziemy Mu oddawać cześć i sławić Jego imię, o ile... Właśnie! O ile Bóg będzie robił to, o co Go poprosimy.

Pobożny egoista nie szuka woli Bożej dla swojego życia, choć mógłby o każdej porze dnia i nocy przysiąc, że to robi. „Nie zważa wcale, że te prośby wyrażają tylko jego własną wolę. Jak długo Bóg ją wypełnia, jest on wiernym sługą Bożej woli. Ale gdy Bóg nie spełnia prośby albo nie czyni tego zaraz, w człowieku wzbiera rozczarowanie, niezadowolone i nierzadko oburzenie na Boga. (...) Im bardziej buntuje się przeciwko Bogu, tym jaśniejsze staje się, czyją wolę chce przeformować, mianowicie swoją własną. Tak więc za pozornie pobożnymi modlitwami kryje się często żądza władzy.”

Tilmann Pesch, kolejny jezuita, którego książki ostatnio podczytuję w „Chrześcijańskiej filozofii życia” w rozdziale poświęconym pobożności, napisał, że „Nie ma rzeczy tak szlachetnej, której by nie można było nadużyć. Na świecie jest wiele fałszu, jest też i pobożność fałszywa. Dlaczego pobożność w wielu kołach tak została okrzykana? Oto i dlatego, że wiele płytkich dusz poniżyło ją do podrzędnych praktyk, zaniedbując rzeczy istotne. Na stu ludzi pragnących uchościć za pobożnych, więcej jak dziewięćdziesięciu znajduje się takich, którzy powodują się jedynie przewrotnym kaprysem. Im szlachetniejsze jest dobro, tym gorsze jego nadużycie. Pobożność uczyniono pod wielu względami sługą ludzkiego samolubstwa. Zrobiono też z niej płaszcz dla próżności ludzkiej. Najgorszymi wrogami prawdziwej pobożności są:

- 1) czysto naturalna uczuciowość (sentymentalność);
- 2) przeniechanie zewnętrznych praktyk (faryzeizm);
- 3) przeniechanie osobistego widzimisię, czyli osobistego zdania (subiektywizm);
- 4) przesadna szorstkość (egoizm);
- 5) wyłączna rozumowość, która lekceważy wszystko, co się nie da ludzkim rozumem wymierzyć (racjonalizm).

Dwa zaś są robaki, które najbardziej niszczą pobożność: duchowna zmysłowość, która tylko czyha na rzewne i słodkie uczucia, i duchowna próżność, która by się chciała wyróżnić przez pobożność. Często można spotkać ludzi, którym się zdaje, że są pobożni, ponieważ się rozpyłwiają w rzewnych i przyjemnych uczuciach. Łatwiej jest pobożnie marzyć, jak dobrze postępować.”

Nie dajmy się zwieść. Pan Jezus powiedział „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.” (Mt 26, 41) I to przykazanie Zbawiciela wystarczy by nie dać swojej pobożności na pastwę robaków, o których pisał o. Pesch. Czuwajmy i módlmy się! Wtuleni w krzyż u stóp Naszego Pana, szukając Jego i tylko jego woli!

Wraz z **Marią Paszyńską** – autorką felietonów z cyklu *Z pamiętnika katolika*, oraz **Lilianą Fabisińską** zapraszamy wszystkich **Czytelników** na spotkanie autorskie **„Między nami pisarkami: o Sienkiewiczu i nie tylko!”**, które odbędzie się **4 czerwca 2016 r.** o **godz. 20.00** w **Bibliotece Publicznej Dzielnicy Wilanów ul. Kolegiacka 3**

Zapraszamy naszych czytelników także w kolejną podróż do pięknej przedwojennej Warszawy pachnącej kawą i peoniami na kartach „Gonitwy chmur” – kolejnej powieści Marii Paszyńskiej.

Ach ta Warszawa lat 30...! Cudowne miasto pełne życia i wiary w przyszłość, stolica zmartwychwstałego kraju, który wciąż się rozwija i kroczy naprzód. Warto sięgnąć po tę lekturę choćby dla tych przepięknych, sugestywnych opisów Warszawy przedwojennej! oddających niepowtarzalny klimat tamtych lat. Jak w przypadku poprzedniej powieści autorki („Warszawski Niebetyk”), także i w tej, bardzo pociągająco i rzetelnie przebadane i świetnie opisane tło historyczne, architektoniczne i kulturowe.

Nawet nie wiem co napisać... „Warszawski Niebetyk” mnie zauroczył. „Gonitwa chmur” sprawiła, że pokochałam bohaterów jak i samą autorkę za to, co dzięki nim przeżyłam, czytając tę książkę. Pani Mario, dziękuję!! Moja ukochana przedwojenna Warszawa, bohaterowie – młodzi ludzie, pełni pasji i marzeń, starający się sprostać wyzwaniom, jakie przynosi ze sobą dorosłość. W tle niepokojące wydarzenia z III Rzeszy. Maria Paszyńska potrafi pięknie opowiadać, dzięki niej zatraciłam się bez reszty w czytaniu. Jak dla mnie majstersztyk. Czekam na kolejne tomy z niecierpliwością – tak brzmi jedna z wypowiedzi czytelników.

W ubiegłą sobotę, 21 maja, parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym wraz z księdzem opiekunem Robertem Mikosem uczestniczyła w XXI Ogólnopolskim Czuwaniu Odnowy w Duchu Świętym na Jasnej Górze. W tegorocznym spotkaniu modlitewnym wzięło udział ok. 50 tys. osób, stanowiąc jedną z najliczniejszych grup pielgrzymkowych.

„Jest to święto dla nas. (...) Jest to czas modlitwy, ponieważ dla Odnowy w Duchu Świętym spotkanie modlitewne to centralne miejsce naszego gromadzenia się, wspólnej modlitwy, spontanicznej, radosnej, pełnej śpiewu. Tutaj doświadczamy tej pełni, ponieważ w parafiach są to małe grupy, a tutaj doświadczamy takiej pełni wspólnoty. Miejsce też jest dla nas bardzo ważne, to jest centrum duchowe Polski, nie wyobrażamy sobie, że mielibyśmy być gdzie indziej, jest to miejsce pobłogosławione, omdłone, poza tym każdy je zna i każdy tu trafia” – podkreślał Mariusz Mycielski, koordynator Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Gliwickiej i członek rady Krajowego Zespołu Koordynatorów Odnowy w Duchu Świętym.

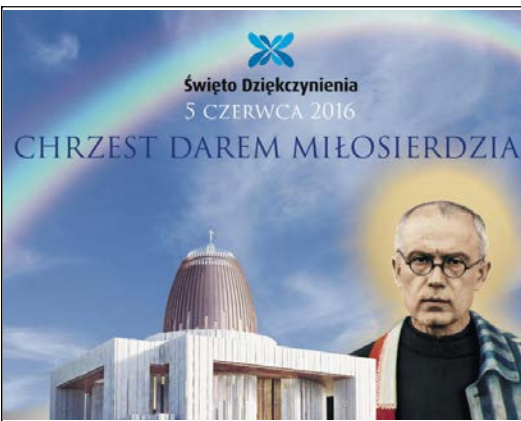
„25 lat temu pierwszy raz tutaj przyjechałem na czuwanie Odnowy, to było dla mnie wielkie doświadczenie czegoś nowego, czego nie znałem z parafii, no i było to bardzo cenne doświadczenie wspólnej modlitwy spontanicznej, nie w takich ramach, jak to znałem dotychczas, darów duchowych, charyzmatów, oglądałem uzdrowienia, było to coś, co bardzo budowało moją wiarę – wyznał Mariusz Mycielski – Kiedy pobraliśmy się z żoną, w parafii założyliśmy wspólnotę. To jest piękne doświadczenie, które umacnia nas we wszystkich dziedzinach naszego życia – bycia ojcem, mężem, pracownikiem, sąsiadem, parafianinem”.

„Każdy musi znaleźć swoje miejsce w Kościele – podkreślała Joanna Dawidczyk z Ostrołeki – Bez bycia w jakimś ruchu Kościoła jest bardzo trudno w dzisiejszych czasach, ruch daje takie zaplecze, daje możliwość zadzwonienia do ludzi, którzy stają się nam nieraz bliżsi niż rodzina, w sytuacjach trudnych, ekstremalnych, w których potrzebujemy wsparcia nie tylko modlitewnego, ale też konkretnego. Odnowa to daje, inne ruchy też, ale akurat my z mężem ukochaliśmy Odnowę całym sercem”.

Tegoroczne czuwanie było wspólnotową modlitwą za Kościół i lipcowe spotkanie z papieżem na polskiej ziemi. Całodziennej modlitwie towarzyszyły słowa „Miłosierdzie” i „Ewangelizacja”. Przypomniany był jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski, jak również nadchodzące Światowe Dni Młodzieży. Uczestnicy czuwania modlili się w tej intencji oraz wsparli materialnie organizację ŚDM.

Anna Kozikowska

zdjęcia na: www.parafiawilanow.pl

Pod hasłem „Chrzt Darem Miłosierdzia” 5 czerwca odbędzie się IX Święto Dziękczynienia przy Świątyni Opatrzności Bożej. Mszę św. dla uczestników spotkania odprawi arcybiskup Aten Sevastianos Rossolatos.

Hasło tegorocznych obchodów Święta Dziękczynienia „Chrzt Darem Miłosierdzia” nawiązuje do trwającego w Kościele Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia oraz obchodzonej w tym roku 1050. rocznicy Chrztu Polski. Z tej okazji podczas uroczystości do świątyni wprowadzone zostaną relikwie św. Maksymiliana Marii Kolbego – świadka Miłosierdzia.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 8.05
do 12.06.2016 r.

Módlmy się w intencji księdza Proboszcza i księży pracujących w naszej parafii.

Biblioteka Publiczna
Dzielnicy Wilanów zaprasza na

24-godzinne bicie rekordu Polski w nieprzerwanym czytaniu na głos „Trylogii” Henryka Sienkiewicza.

Początek 4 czerwca o godz. 15.00 do min. 15.00 w niedzielę 5 czerwca.

Zgłoszenia do czytania przyjmują:
z.morycz@bibliotekawilanowska.pl
lub osobiście w bibliotece, ul. Kolegiacka 3.

Proboszcz Parafii św. Anny w Wilanowie oraz Centrum Kultury Wilanów zapraszają na

Wilanowski Piknik Rodzinny

12 czerwca 2016
godz. 12.30-17.30
plenery kolegiaty św. Anny w Wilanowie
ul. Kolegiacka 1

Wstęp wolny!
Serdecznie zapraszamy!

W PROGRAMIE:

- godz. 12.45 - Filharmonia Dziecięca: „W muzycznej rodzinie”,
- godz. 14.00 - gala piosenki retro: „Lata dwudzieste, lata trzydzieste”,
- godz. 15.30 - występy wokalnie-taneczne zespołów Centrum Kultury Wilanów: „Powsinianie”, „Radosna”, „Kuznia Artystyczna” oraz zespół „Łupss”.

Ponadto grill, animacje kulturalne, gry i zabawy podwórkowe, warsztaty plastyczne oraz wiele innych atrakcji dla całej rodziny.

IX Niedziela Zwykła – 29 maja 2016 r.

1. Nabożeństwo majowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. Od środy rozpoczynamy nabożeństwo czerwcowe. Przypominamy, że w dni powszednie odprawiane jest ono po Mszy św. o godz. 17.00.
2. Od piątku do czwartku obchodzimy dawną oktawę Bożego Ciała, z procesją Eucharystyczną wokół kościoła.
3. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W czwartek, 2 czerwca, zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie o godz. 17.00, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne. W piątek, 3 czerwca, przypada uroczystość Najśw. Serca Pana Jezusa. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej. W sobotę, 4 czerwca, przypada wspomnienie Niepokalanego Serca NMP. Po Mszy św. o godz. 7.00 zostanie odprawiona nabożeństwo różańcowe.
4. Zgodnie z treścią kan. 1251 KPK, w piątek, 3 czerwca, nie obowiązuje post i można spożywać pokarmy mięsne.
5. W niedzielę, 5 czerwca br. podczas Mszy św. na Placu św. Piotra w Rzymie, której będzie przewodniczył Papież Franciszek, odbędzie się kanonizacja bł. O. Stanisława Papczyńskiego, marianina. Z tej okazji, w poniedziałek 30 maja br. po Mszy św. o godz. 18.00, w naszym kościele, będziemy gościli ks. Wojciecha Skórę, kustosa relikwii o. Papczyńskiego, który przybliży nam postać nowego świętego, jego drogę życia i drogę do świętości. Relikwie bł. o. Papczyńskiego znajdują się w naszym kościele.
6. W niedzielę, 5 czerwca br. obchodzić będziemy po raz dziewiąty Święto Dziękczynienia po hasłem: Chrzesz darem Miłosierdzia. O godz. 12.00. na placu przed Świątynią Opatrzności Bożej zostanie odprawiona uroczysta Msza św. z udziałem Episkopatu Polski. Po Mszy św. Centrum Opatrzności Bożej zaprasza na piknik rodzinny. Członkowie Akcji Katolickiej przez całą niedzielę zbierać będą ofiary na budowę świątyni Opatrzności Bożej.
7. W niedzielę, 12 czerwca br., po Mszy św. o godz. 11.30 odbędzie się IX Rodzinny Piknik Parafialny. W programie dzieci będą mogły obejrzeć teatrzyk, wystąpi również Zespół Ludowy Powsinianie i Grupa Seniorów Wilanowskich oraz Kuźnia Artystyczna. Przygotowaliśmy również wiele imprez towarzyszących, między innymi liczne konkursy dla dzieci oraz inne atrakcje: przejażdżkę kucykiem i zaprzęgiem konnym. Catering zapewnia dobre jedzenie z grilla. Serdecznie wszystkich zapraszamy.
8. W bieżącym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

- we, wtorek 31 maja, święto nawiedzenia NMP;
- w środę, 1 czerwca, wspomnienie św. Justyna, męczennika;

- w piątek, 3 czerwca, uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa;
- w sobotę, 4 czerwca, wspomnienie Niepokalanego Serca NMP.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

9. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:

- Łukasz Jerzy Koczur, kawaler z parafii tutejszej i Anna Maria Traczuk, panna z parafii tutejszej – zapowiedź II;
- Maciej Kacper Wasilewicz kawaler z parafii tutejszej i Marta Ewelina Gracka, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym zaprasza do wspólnego uwielbienia **SERCA BOGA**

Piątek, 3 czerwca, o godz. 18.45 w naszym kościele.

„Od dziś wola Twoja, Panie, jest mi pokarmem. Masz całą istotę moją, rozporządzaj mną według swych Boskich upodobań. Cokolwiek poda mi Twoja ojcowska dłoń, przyjmuję z poddaniem się, spokojem i radością. Nie lękam się niczego, jakkolwiek mną pokierujesz, i spełnię przy pomocy Twej łaski wszystko, czegokolwiek ode mnie zażadasz.”

(Dzienniczek, 1264)

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA

- Oddział w Warszawie,

ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:

87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

